

דף סא.

עין משפט א.

אהע"ז סימן כא סעיף א

- א. צריך שהאדם יתרחק מאוד מאוד מהנשים ^ה לפי שנפשו מחמדתן.
- ב. אסור לקרוץ בעיניו^י, בידיו או ברגליו, או להביט ביופיה או לשחוק עם אחת מהעריות, וה"ה להקל ראש כנגדה או להריח בבשמים שעליה.
- ג. אסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה, או^ז בבגדי צבעונים של אשה שמכירה אפי' אינם עליה, שמא יבוא להרהר בה.
- ד. היה בשוק^ח, מסלקה לצדדים או לאחוריו. ^ט ובפתח אשה זונה לא יעבור אפי' בריחוק ד' אמות. והמסתכל אפי' באצבע הקטנה של אשה ונתכוון להנות, כאילו הסתכל בערוה ממש.
- ה. אסור לשמוע^י קול ערוה, או לראות שערה, והעושה כן מכין אותו מכת מרדות, ודברים אלו אסורים גם בחייבי לאוין.

ה. אע"פ שאמרו מיעוטן בעריות, מ"מ אם רגיל בחטא זה קשה לפרוש יותר משאר עבירות, כ"כ הב"ש.

ו. אבות דר"נ ורמב"ם, ושבת ס"ב ע"ב.

ואסור להביט ביופיה. והר"י כתב שזה איסור תורה ולהרמב"ם האיסור מדרבנן, ובפנויה לכו"ע מדברי קבלה, אבל בהרהור אף בפנויה אסור מן התורה, כ"כ הב"ה.

ז. גמ' בתרא כו' ע"ב, וע"א דף כ' ע"ב, ודוקא במכירה שע"ז מצויר לו איך נראית עם הבגדים הצבועים שהם יפים, ודוקא אם ראה אותה פעם אחת עם בגדים אלו.

ח. גמ' ברכות ס"א ע"א, רץ ומסלקה לצדדים וגמ' קידושין פ"א ע"א. וגמ' שבת ס"ד ע"ב.

ט. החשוד על אשה שהיא ערוה לו, מתרין בו שלא יעבור אף בפתח ביתה ואם יעבור ילקו אותו, מיבמות נ"ב ע"א.

י. ברכות כ"ד ע"א. ודוקא קול שירה, אבל דיבור מותר. אך לשאול בשלומה גרע טפי ואסור. כ"כ ח"מ וב"ש מהרשב"א, ודוקא קול ערוה אבל בפנויה או אשתו מותר, חוץ מבשעת התפילה, ובספר באר שבע אסר בין בבתולה בין באלמנה, והתיר רק בקול אשתו שלא בשעת התפילה, כ"כ הב"ה. ואם היא ארוסה אסורה, כ"כ הדגול מרבבה ממהר"י הלוי בתשובה.

עין משפט ב.

או"ח סימן צ סעיף ה

ה. ט. אסור לעבור חוץ לכהכנ"ס בצד שהפתח פתוח בזמן שהצבור מתפללין אם אין רק בכנ"ס אחד בעיר, משום שנראה ככופר שאינו מתפלל עמהם^ב, ואם נושא משוי^ל או מניח תפילין או שיש פתח אחר לכהכנ"ס מותר.

דף סא:

עין משפט ד.

או"ח סימן ג סעיף ה

ה. ד. אם נפנה במקום שאין מחיצות^ב יכוין שיהיו פניו לדרום ואחריו לצפון או להיפך, אבל בין מזרח למערב אסור.

הגה: ובהטלת מים אין קפידא בזה.

כ. וי"ח ברכות ח', ואפי' אם התפלל כבר, ועיין בברכות ס"א ע"א דאמר ר"י שם אחרי אשה ולא אחורי בכנ"ס בשעה שהצבור מתפללין.
ובשעה שהצבור מתפללין לאו דוקא ק"ש ושמונה עשרה אלא גם בפסוקי דזמרה יש להחמיר, כה"ח אות מ"ו.
ל. וה"ה הולך במרוצה כך היא בגמ' דף ח' ע"ב אך מר"ן השמיטו מכיון שהרי"ף והרמב"ם לא גרסו כן וע"כ יש להחמיר, כה"ח אות מ"ח.
ובמקום שהמנהג להתפלל ותיקין אפי' אין בכנ"ס אחר בעיר מותר לעבור שלא בשעת ותיקין דתולין שהוא כבר התפלל. שם אות מ"ט.
והרמ"א הוסיף או היה רוכב על בהמה שאז טרוד בשמירתה והשו"ע השמיטה כיון דהרי"ף והרמב"ם לא גרסו זה בגמ' וע"כ יש לחוש ולהחמיר. כה"ח אות נ'.
מ. וי"ח ואם יש רק מחיצה אחת למערב ששם השכינה הוי כיש מחיצות, ועיין בכה"ח אות ט"ו.